

PUOLUSTUSAPUA PAPERILLA

TIMO KARJALAINEN

Yle kertoi 28.4. että Ukrainaan on lähetetty Suomesta Venäjän helmikuussa 2022 aloittaman hyökkäyssodan alkamisen jälkeen lähes 15 rekallista *Utta testamenttia*, siis sitä *Raamatun* vähän vähemmän kivikautista puolikasta.

Tuoreeltaan Venäjän hyökättyä Ukrainan presidentti **Zelenskyin** raportoitiin vastanneen Yhdysvaltojen tarjoukseen evakuoinnista tarvitsevana ”ammuksia, ei kyytiä”. Sitaatin aitous on epäilty, mutta se osuu sikäli oikeaan, että Ukrainan armeijalla oli sodan alkaessa paha vajuus materiaalisessa puolustuskyvyssä. Tätä vajuusta on sittemmin paikattu lukuisilla ase-apulähetyksillä. Myös Suomesta on toimitettu kymmeniä eduskunnan päättämiä apupaketteja. Ulkoministeriön mukaan Suomesta on lähetetty ”yli 410 rekallastillista” materiaaliapua.

Painotus on siis vahvasti ollut kouriintuntuvassa hyödyllisessä avussa, ja hyvä niin. Mutta olisiko niiden 15 rekallastin ohutpaperipainotuotteiden sijasta voitu enemmänkin auttaa rajun tuhoamissodan kohteena olevia ukrainalaisia?

Oikea kysymyshän tässä kohdassa ei ole se, onko Uusista testamenteista jotain haittaa, vaan se, mitä muuta olisi voitu tehdä. Nuo rekallastit ovat vieneet tilaa Ukrainaan suuntaavilta kuljetusreiteiltä. Niissäkin lasteissa olisi voinut olla jotain sellaista, mitä Ukrainan armeija olisi oikeasti tarvinnut hyökkäykseltä puolustautumiseen.

Suoraviivaisimmin sanoen kiväärinpatruunoista olisi ollut enemmän hyötyä. Tai lääkintätarvikkeista. Tai työkaluista ja muusta vastaavasta venäläisten pommittamien voimlaitosten, sähkö- ja viestintäverkkojen sekä muun siviili-infrastruktuurin korjaamiseen.

Nyt joku jo esittää vastalauseita, että onhan Uusista testamenteista hyötyä, psykologista turvaa ja stressinhallintaa sodan kauhujen keskellä.

Että vähemmän panikoiva sotilas on tehokkaampi puolustaja.

Se on toki selvää, että henkisesti rakkaassa tilanteessa tuen ja turvan tunne on avuksi riippumatta tavasta, miten sitä saa. Mutta huomattavasti suurempi merkitys sotilaan selviämiseksi ja toimintakyvylle olisi sillä, että hän pysyy lämpimänä, on saanut ruokaa ja ennen kaikkea, että hänellä on jotain, millä ampuu takaisin. Melko turha on juoksuhaudassa olla tyyni, jos ei voi muuta kuin odottaa, että vihollinen tulee ja ampuu.

Kaikkein parasta sodan uhreille tietysti olisi, jos hyökkäystä ei olisi koskaan tullut tai se olisi saatu loppumaan jo aiemmin. Vaikka sodan pääasiallinen aloittaja ilmeisesti on **Vladimir Putin**, ei Venäjän ortodoksinen kirkko ole varsinaisesti pyrkinyt estämään tai rajoittamaan väkivaltaista ryöstö- ja hävitysretkeä, vaan on intomielin mukana pyhittämässä sotaa.

Venäjälläkin olisi ehkä hyvä harastaa vähemmän Raamatun lukemista ja mieluummin tehdä rauhantyytiä.

